

FAARUP KLITBAKKER

ATLAS - ANALYSER OG ANBEFALINGER

FORMÅL

Formålet med Atlas - analyser og anbefalinger Faarup Klitbakker har været at udarbejde landskabelige og byplanfaglige anbefalinger for udvalgte sommerhusområder i Jammerbugt Kommune. Læsningen af områderne er udført af uvildige eksterne faglige konsulenter. Anbefalingerne danner et grundlag for udarbejdelsen af nye lokalplaner. Materialet er udarbejdet for Jammerbugt Kommune i 2022 /2023 af LYTT Architecture A/S.

INDHOLD

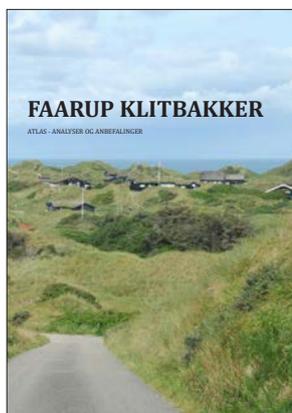
Atlas - analyser og anbefalinger Faarup Klitbakker beskriver først området som hele, hvor der overordnet er en række gennemgående fællestræk. Analysen afdækker en række værdifulde lokale forskelligheder, der afføder inddelingen i 6 delområder med afsæt i en kortlægning og en analyse af delområdernes eksisterende kvaliteter. Hvert delområde beskrives enkeltvist og der udarbejdes anbefalinger til hvordan delområderne bør bevares og samtidig udvikles. Enkelte delområder har en sammenhæng med delområder i tilstødende landskabsanalyser.

ATLAS - ANALYSER OG ANBEFALINGER

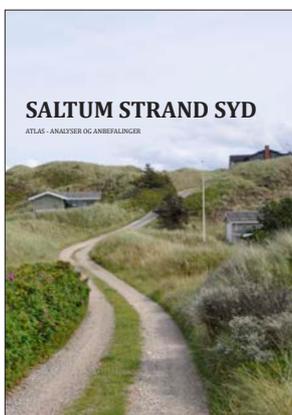
Der er i alt udarbejdet fire Atlas - analyser og anbefalinger for områderne Blokhush, Faarup Klitbakker, Saltum Strand Syd og Saltum Strand Nord.

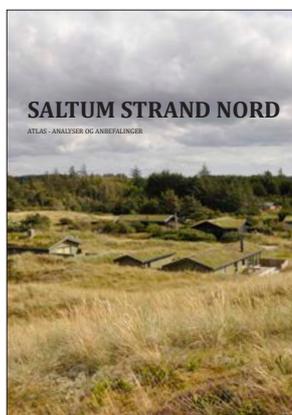
BLOKHUSH 2017

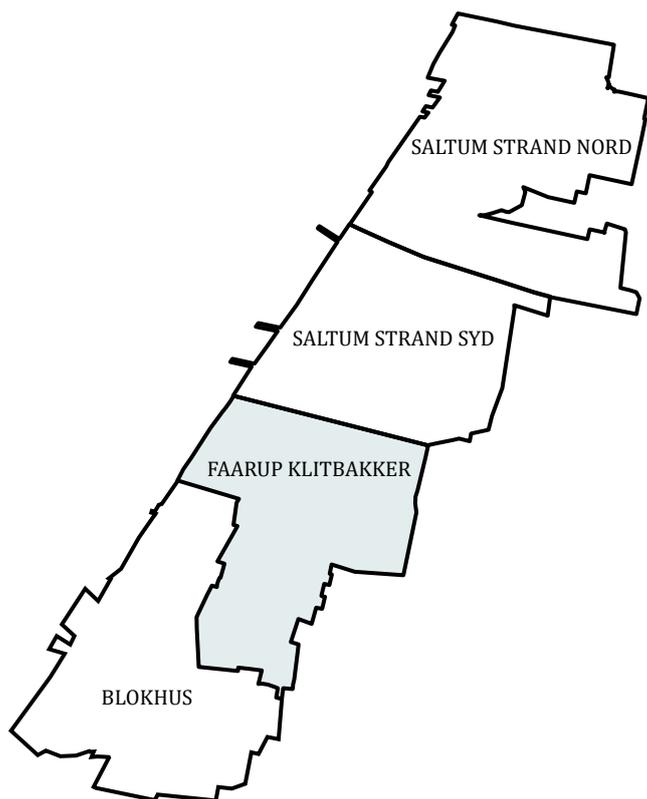
FAARUP KLITBAKKER 2023

SALTUM STRAND SYD 2023

SALTUM STRAND NORD 2023

OMRÅDE / KORTLÆGNING & ANALYSE

- 4 Oversigtskort
- 6 Fredede arealer og beskyttelseslinjer
- 8 Terræn
- 12 Naturtyper og beplantning
- 14 Vejstruktur
- 16 Bygning - anvendelse
- 18 Bygning - størrelse
- 20 Bygning - opførelsesår
- 22 Matrikelstruktur og grundstørrelser

DELOMRÅDER / LÆSNING & ANBEFALINGER

- 24 Inddeling
- 26 Delområde I
- 32 Delområde II
- 38 Delområde III
- 44 Delområde IV
- 50 Delområde V
- 56 Delområde VI

ANALYSE / Oversigtskort

Områdets areal indenfor afgrænsningen: 2,62 km² / 262ha

Fredet areal: 0,36 km² / 36ha

Klitfredning: 0,12 km² / 12ha

Antal matrikler: 595 stk.

Antal registrerede bygninger i alt: 1139 stk.

- Sommerhuse: 574 stk.
- Udhus / carport / garage / anneks: 400 stk.
- Anden bygning til fritidsformål: 1 stk.
- Anvendelse ikke registreret: 164 stk.

Foto nedenfor: Delområde VI, set mod øst.
Illustration modsatte side: Oversigtskort 1:12.500

ANALYSE / Fredede arealer og beskyttelseslinjer

Et areal på 66ha ved Pirupshvarre med hede, overdrev, mose- og engarealer, blev fredet i 1980 for, at sikre og bevare de landskabelige og naturvidenskabelige værdier. Området blev fredet for, at sikre offentligheden adgang til arealerne ud til Jammerbugten.

Der må ikke foretages ændringer af arealernes nuværende tilstand. Der må således ikke foretages terrænændringer, ske yderligere hegning af arealerne, opføres ny bebyggelse (herunder skure, boder, transformerstationer og tilbygning til eksisterende bygninger) eller etableres andre faste anlæg (herunder vindmøller og master), ligesom der ikke må foretages ombygning af en eksisterende bygning, hvis bygningens ydre fremtræden derved ændres. Der må heller ikke foretages opdyrkning af udyrkede arealer eller ske tilplantning (herunder læplantning), og der må ikke anlægges nye veje eller foretages nogen ændring, herunder udvidelse, af hulvejen gennem havskrænten, men alene en nødtørfdig istandsættelse af denne vej.

Klitterne langs Vesterhavet er fredet efter Naturbeskyttelsesloven. Indenfor det fredede område, er det uden særlig tilladelse forbudt at hegne, afgræsse, campere, telte, fjerne vegetation, grave, køre, ride, cykle eller tænde bål. Udover de kystnære klitter, ligger der tre indlandsklitter i den nordøstlige del af området.

I den nordøstlige del af området ligger tre skovbyggelinjer, som skal sikre det frie udsyn til skovene og skovbrynene. Skovbyggelinjerne skal også bevare områderne som værdifulde levesteder for plante- og dyreliv. To af skovbyggelinjerne omkranser mindre arealer og den tredje skovbyggelinje følger et areal med fredskov som ligger i området helt nordøstlige hjørne.

1

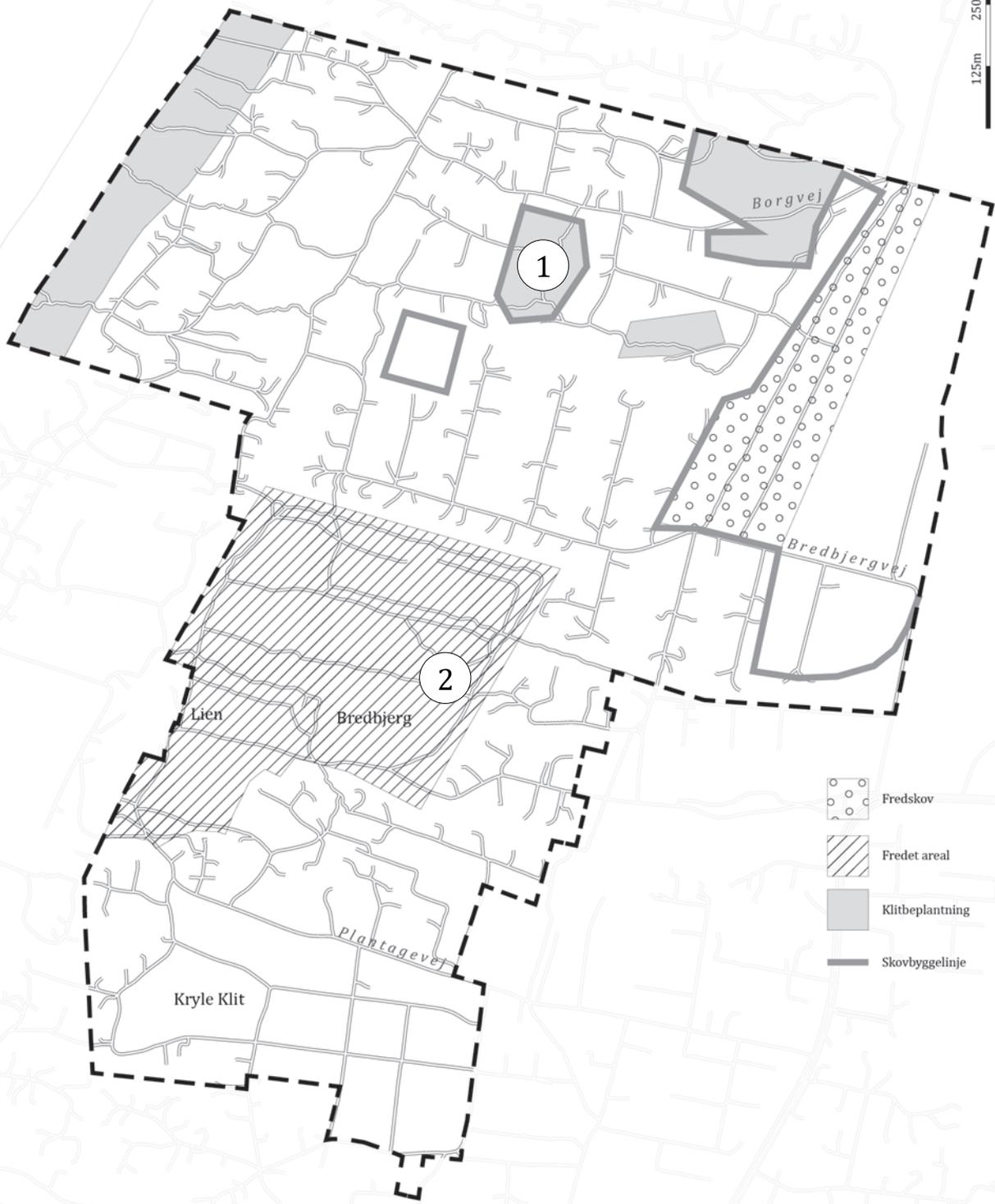
2

Foto 1: Foto af 'ø' med klitfredningszone

Foto 2: Foto af det fredede areal ved Lien feriekoloni

Illustration modsatte side: Fredede arealer og beskyttelseslinjer 1:12.500

- Fredskov
- Fredet areal
- Klitbeplantning
- Skovbyggelinje

ANALYSE / Terræn

Inden for området, er terrænet meget varierende med flere markante terræntyper. Området præges af karakteristiske topografiske bånd der i hovedtræk følger kystlinjen.

Længst mod vest ligger klitterne, som er dannet af sandflugt efter landhævningen efter sidste istid. Klitterne karakteriseres ved at være småkuperet med stejle skråninger og højder på op til 23m over havet.

Det mest markante terrænmæssige element udover klitterne er Lien, som er stenalderhavets kystlinje. Siden sidste istid har landet hævet sig, og sandflugten har dannet den 'nye' kystlinje vest for Lien som vi kender i dag. Mod syd, hæver Lien sig markant vest for Lien Feriekoloni, og videre mod nord bliver den gradvis mindre markant. Lien's form følger en næsten lige linje og det gør skråningen endnu mere markant på stedet.

Arealerne øst for Lien består dels af et højere liggende plateau. Plateauet stiger svagt mod øst over et større areal.

Udover plateauet, består arealerne øst for Lien også af indlandsklitter i området omkring Borgvej. Klitterne her ligger som puder i landskabet der kan være op til 31m over havet, og op til 12m høje i forhold til den nære kontekst. Derudover karakteriseres topografien ved Kryle Klit også som klitlandskab.

Foto 1: Foto af klitter

Foto 2: Foto af indlandsklit

Foto 3: Foto af hulvej, der skærer sig ned igennem Lien, set mod vest

Foto 4: Foto af det flade højereliggende plateau øst for Lien.

Illustration modsatte side: Terræn 1:12.500. Snitlinjerne på illustrationen viser hvor terrænsnittene vist på næste side ligger.

1

2

3

4

Terrænsnit A

B

C

D

E

F

G

H

I

1

3

2

2

3

1

4

1

2

3

4

Klitter

Indlandsklit

Lien

Højereliggende plateau

Borgvej

Bredbjergvej

Bredbjerg

Plantagevej

Kryle Klit

ANALYSE / Terræn

Terrænet fortæller historien om landskabets dannelse, hvor Blokhush og Saltum for ca. 12.000 år siden var moræneøer i Stenalderhavet. Havet formede de stejle kystskrænter som vi i dag kender som Lien for ca. 6.500 år siden. Derefter hævede landet sig og kystlinjen flyttede længere mod vest. Sandflugten formede kyst- og klitlandskabet som vi kender i dag.

Terrænet præger området meget og tegner en række forskellige landskabstyper. Terrænforskellene bliver tydelige ved at kigge på snittene på modsatte side. Her ses tydelig klitområderne, Lien og de højereliggende arealer øst for Lien.

Foto nedenfor: Bebyggelses på Lien i delområde VI
Illustration til højre: Geomorfologisk kort © Per Smed
Illustration på modsatte side: Serie af snit igennem området pr. 250m.
Topografisk underlag 1:12.500. Snithøjde er 5:1 og snitbredden er 1:1. Snitlinjerne kan ses på forrige side.

SALTUM

Randmorænelandskab

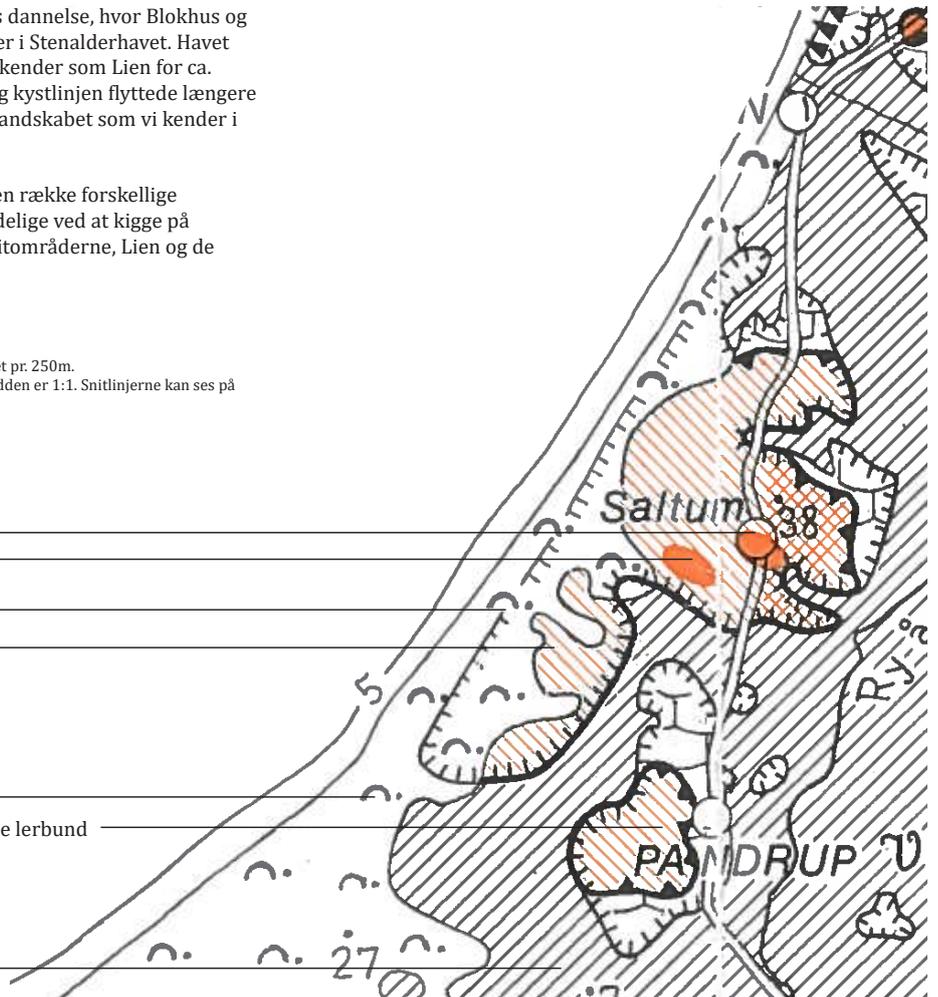
Stenalderhavets kystlinje (Lien)

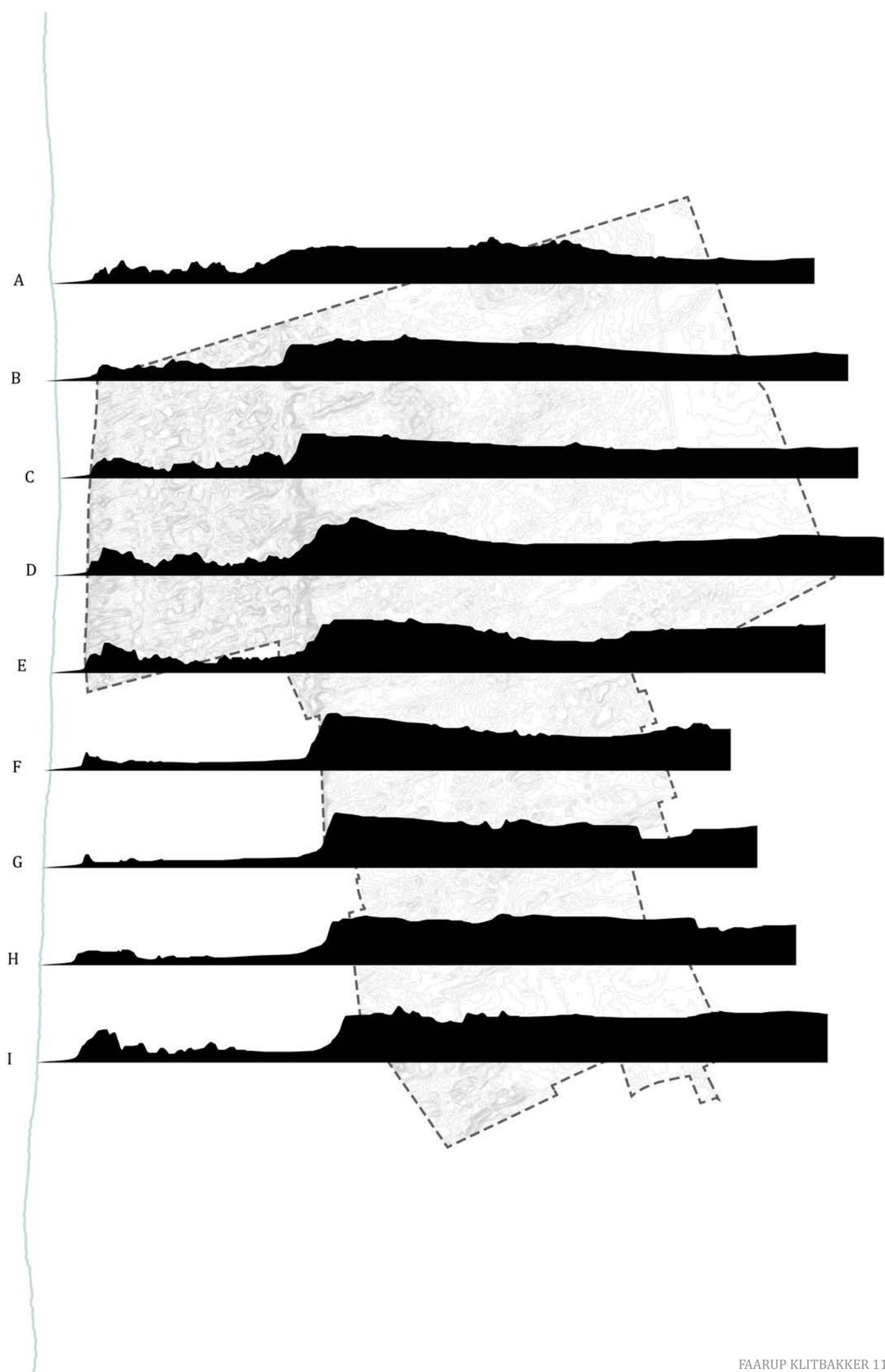
BLOKHUS

Klitlandskab

Morænelandskab fra sidste istid, overvejende lerbund

Marint forland

ANALYSE / Naturtyper og beplantning

Terrænets form og hvordan landskabet er dannet, medvirker i høj grad til beplantningens store variation indenfor området. Langs kysten ligger veletablerede klitrækker bestående af forklit, hvid klit og grå klit. I den hvide klit, vokser sandhjelme. Den holder godt på sandet og medvirker til at forhindre sandflugten. I den grå klit, er der flere arter af græsser, mosser, laver og blomstrende urter. Beplantningen i klitterne er ikke højere end 0,5 m.

Øst for klitterne, er store arealer med beskyttede naturtyper som hede, overdrev, mose- og engarealer. På klithederne dominerer lyng og revling. Enkelte buske og træer vokser på arealerne. Beplantningens højde er ikke over 2 m. Arealer med fredskov ligger i den nordøstlige del af området.

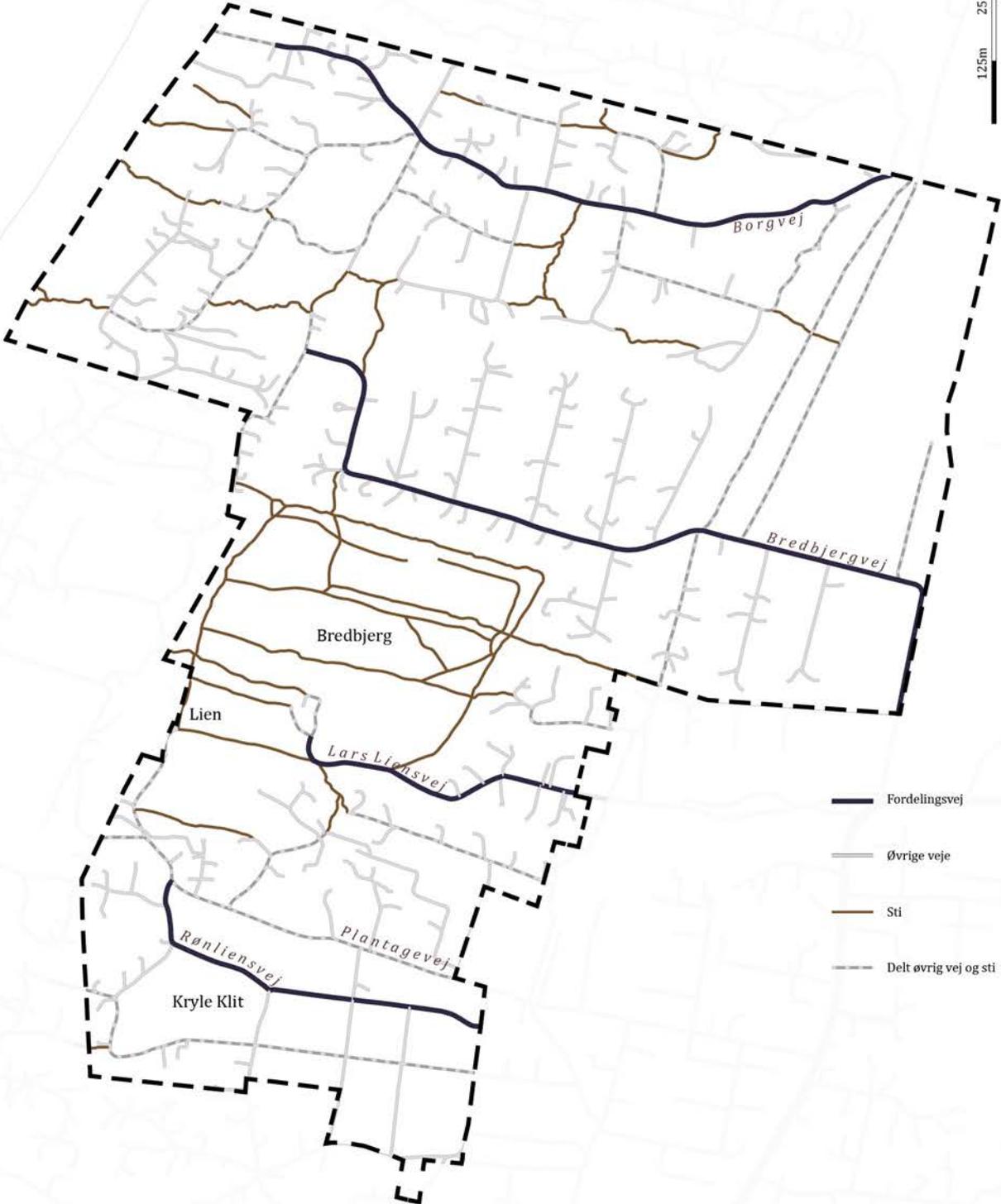
I den sydøstlige del af området, ligger et større område hvor beplantningen i forbindelse med sommerhusene, har mere karakter af havebeplantning. Beplantningen er plantet af sommerhusejerne. Langs vejene dominerer dog bjergfyr.

Mange sommerhuse har grønne tage og kan derved blive markante beplantningselementer i området og der bør være opmærksomhed på farveforskellen mellem sedum og græs-tørvetag. Tørvetage antager klittens grå-grønne farveskala, hvorimod sedum har en gul-rødlig farveskala, der adskiller sig fra klitlandskabets farver.

Foto 1: Skove opleves som kontrastfyldte volumener på området
 Foto 2: Skovene og beplantningen domineres af fyr og gran
 Foto 3: Lave buske i klitterne
 Foto 4: Sandhjelme dominerer i klitterne
 Foto 5: Overdrev på Lien
 Foto 6: Græsning på fredet areal
 Foto 7: Blomster står i de slåede vejrabatter
 Foto 8: Klithede i delområde V
 Foto 9: Havekarakter og klippet græs
 Foto 10: Lave buske omkring bebyggelse i de åbne klit områder
 Foto 11: Høj beplantning i skel med karakter af hæk
 Foto 12: Højere beplantning med havekarakter og slåede græsplæner
 Illustration på modsatte side: Naturtyper og beplantning 1:12.500

ANALYSE / Vejstruktur

- Fordelingsvej
- Øvrige veje
- Sti
- Delt øvrig vej og sti

Rønliensvej, Plantagevej, Lars Liensvej, Bredbjergvej og Borgvej er hovedfordelingsvejene indenfor området. Vejene orienterer sig fra baglandet i øst og ud mod kysten og har en bredde på ca. 3,5-4,5m. Vejene består overvejende af grus, med undtagelse af enkelte asfalterede strækninger som formodentlig er asfalteret på grund af vejens hældning. Vejene forventes at være mere trafikerede end på de blinde veje.

Øvrige veje er relativt smalle og blinde grusveje. Nogle af vejene har græsbevoksning og fremstår mere som et hjulspor, mens andre af vejene består af grus på hele fladen.

Langs kysten og ved Bredbjerg er der flere stier der leder ud til havet. Stierne forbindes til det eksisterende vejnet af blinde veje og fordelingsveje som starter øst for de vestligste ejendomme i klitterne. Flere blinde veje forbindes af stier, så der udover de gennemkørende veje, etableres flere forbindelser på tværs af området for gående og cyklende.

Foto 1: Borgvej er en hovedfordelingsvej igennem delområdet

Foto 2: Bredbjergvej er en fordelingsvej i delområdet

Foto 3: Fiskene er en blind og mindre befærdet vej

Foto 4: Sti der leder ud til vandet

Illustration på modsatte side: Vejstruktur 1:12.500

1

2

3

4

ANALYSE / Bygning - anvendelse

ANVENDELSE

Bygningsmassen består af 574 sommerhuse i området. Den eneste undtagelse, er feriekolonien 'Lien' som ligger ved Bredbjerg.

Derudover er der registreret 400 udhuse / carporte / garager / anneks og 1 øvrig bygning til fritidsformål.

For 164 af bygningerne er anvendelsen ikke registreret.

Foto 1: Eksempel på bygning registreret som feriekoloni, feriekolonien 'Lien'

Foto 2: Eksempel på bygning registreret som sommerhus

Foto 3: Eksempel på bygning registreret som udhus, anneks mm

Illustration på modsatte side: Bygningsanvendelse 1:12.500

1

2

3

- Feriekoloni, vandrehjem og lign. bortset fra sommerhus
- Sommerhus
- Udhus, carport, garage aneks og andre bygninger til fritidsformål

ANALYSE / Bygning - størrelse

BYGNINGSSTØRRELSE

I alt er der 575 bygninger (ekskl. skure) indenfor området (2022). 48 af bygningerne (8%) har et areal som er større end 140m² og disse ligger nærmest kysten bagved klitterne samt i Kryle Klit. Der er 527 bygninger (92%) med areal under 140m², og disse ligger jævnt spredt indenfor det bebyggede område.

Der er 400 skure på området og omkring 2/3 af bygningerne har et skur. I de fleste tilfælde, ligger skure fritliggende i forhold til øvrige bygninger, men der forekommer også tilfælde, hvor skure er bygget sammen med de øvrige bygninger.

BYGNINGSTÆTHED & ORIENTERING

Bygningerne ligger hvad angår tæthed rimeligt jævnt fordelt på arealet, på nær området ved Bredbjerg hvor der ikke er bebyggelse udover Feriekolonien 'Lien'. Nord for Bredbjerg, ligger bygningerne med lidt større afstand, hvor matriklerne også bliver større. På plane arealer, er bygningerne placeret mere regulært på matriklerne. I klitterne, hvor terrænet er mere kuperet, varierer bygningernes orientering mere med fokus på lokal tilpasning til terræn.

Foto 1: Eksempel på et sommerhus på < 70m²

Foto 2: Eksempel på et sommerhus på 70-140m²

Foto 3: Eksempel på et sommerhus på 140-200m²

Foto 4: Eksempel på et bebyggelse på >200m²

Illustration på modsatte side: Bygningsstørrelse 1:12.500

1

2

3

4

	200m ² <	(10 stk.)
	140m ² - 200m ²	(38 stk.)
	70m ² - 140m ²	(381 stk.)
	0m ² - 70m ²	(146 stk.)

ANALYSE / Bygning - opførelsesår

Illustrationerne nedenfor viser udviklingen af området indenfor bestemte perioder. Illustrationerne tegner et hurtigt overblik over bygningsmassens alder og om bygningen kan forventes at være moden til renovering eller nybygning. På modsatte side ses et samlet kort der viser bygningernes opførelsesår:

De ældste bygninger er opført før 1950 langs vestkysten, Bredbjerg og Kryle Klit. Mellem 1950 og 1985 er der opført mange bygninger på de højereliggende arealer øst for Lien. I årene 1986 - 2010 sker en fortætning i området ved Kryle Klit og i klitterne nærmest kysten. I perioden 2011 - 2022 opføres bygninger spredt på området.

Bygninger opført før 1950 (29 stk.)

Bygninger opført 1986 - 2010 (110 stk.)

Bygninger opført 1950 - 1985 (386 stk.)

Bygninger opført 2011 - 2022 (42 stk.)

ANALYSE / Matrikelstruktur og grundstørrelser

Området har matrikler i flere størrelser og der er stor variation i størrelse og struktur. Der er både irregulære og regulære matrikelstrukturer. Matriklerne er grupperede i forhold til størrelse og det fremhæver oplevelsen af forskellige sommerhusområder indenfor området.

I Kryle Klit og langs Borgvej, er matriklerne mindst. De fleste matrikler i disse områder er mellem 1250 - 2500m². Delvist i Kryle Klit og vest for Lien er cirka halvdelen af matriklerne 2500 - 5000m². Vest for Lien, ved Bredbjerg og stedvis ved Borgvej, er matriklerne større end 5000m². Matriklernes størrelse og det terræn matriklerne ligger i, påvirker matrikelstrukturens udformning. Nedenfor ses tre eksempler som tydelig illustrerer forskellene indenfor området.

Øverst ses et billede hvor matriklerne er mindre, bygningerne ligger i et småkuperet klitlandskab. Det medfører en matrikel- og bebyggelsesstruktur der i høj grad følger landskabet.

Midterst ses et billede hvor matriklerne står i kontrast til de øverste billeder ved, at matriklerne er regulære. Terrænet på dette areal er relativt fladt og det gør det muligt i højere grad at udstykke matriklerne i det der ligner meget en struktur vi ser i parcelhusområder.

Neders ses et billede hvor matriklerne er lidt større og hvor bygningerne ligger i et kuperet klitlandskab ud mod vestkysten. Bygningerne har lidt mere plads imellem sig end på de øverste billeder.

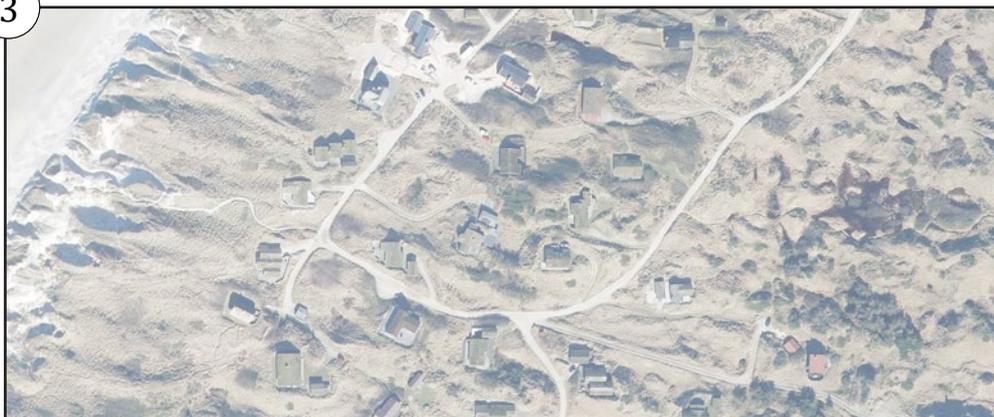
1

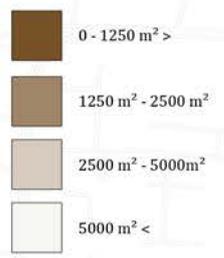

2

3

DELOMRÅDER / Inddeling

Med udgangspunkt i kortlægningen og analysen af området, herunder besigtigelser, kan området inddeles i seks delområder. Delområderne har hver deres karakter som beskrives nærmere på de næste sider indenfor følgende emner: terræn, beplantning, matrikelstruktur, bebyggelsesstruktur, arkitektur og mindre bygninger og inventar i terræn. Tekst suppleres med fotos fra området der eksemplificerer tekstens beskrivelser. For inddelingerne har følgende emner ligget til grund:

DELOMRÅDE I:

- Terræn (fladt)
- Beplantning (højere beplantning & havekarakter)
- Bebyggelsesstruktur (regulær)
- Matrikelstruktur (regulær)

DELOMRÅDE II:

- Terræn (småkuperet)
- Beplantning (klit)
- Bebyggelsesstruktur (åben)
- Matrikelstruktur (varierende struktur og matrikel størrelser)

DELOMRÅDE III:

- Fredet område
- Terræn (småkuperet)
- Beplantning (klit)
- Bebyggelsesstruktur (en markant bygning)
- Matrikelstruktur (to store matrikler)

DELOMRÅDE IV:

- Terræn (fladt til småkuperet)
- Beplantning (klit og højere beplantning)
- Bebyggelsesstruktur (henholdsvis regulær og åben)
- Matrikelstruktur (store ensartet matrikler)

DELOMRÅDE V:

- Terræn (småkuperet til kuperet)
- Beplantning (klit og højere beplantning)
- Bebyggelsesstruktur (regulær)
- Matrikelstruktur (regulær)

DELOMRÅDE VI:

- Terræn (kuperet)
- Beplantning (klit)
- Bebyggelsesstruktur (åben)
- Matrikelstruktur (varierende struktur og matrikel størrelser)

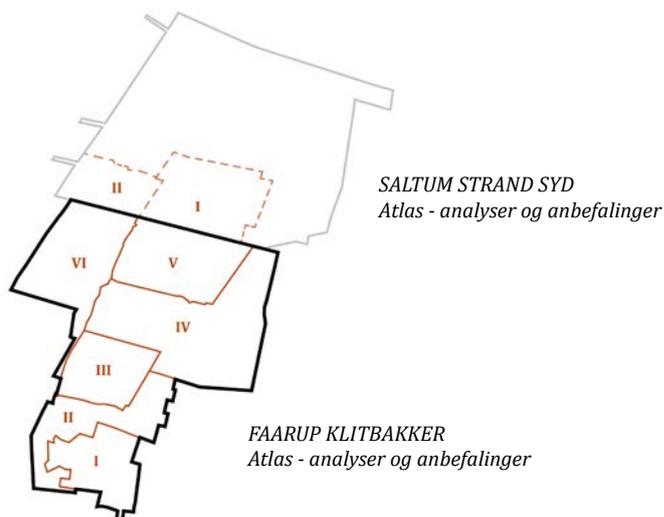

Diagram: Delområder, der spænder på tværs af områderne.

DELOMRÅDE I / Karakter

TERRÆN

Terrænet i delområde I er en del af et større fladt plateau, der strækker sig mod øst og syd. Mod nord og vest er der en glidende overgang til småkuperede klitområder.

På det flade plateau ligger bygningerne mere eller mindre i samme niveau og længere kig følger de forholdsvis lige vejforløb.

I kantzonerne hvor terrænet begynder at blive småkuperet starter bebyggelsen med at have en varieret gulvkote, der afspejles af terrænet.

KONKLUSION

Området præges af det flade plateau, som ikke er så følsom i forhold til hvordan bebyggelsen placeres i terrænet. Ved mødet med de småkuperede områder bør bebyggelsen placeres med henblik på at styrke terrænets karakter lokalt.

ANBEFALINGER

I de småkuperede områder placeres bygninger lavt i terrænet, så de naturligt tilpasser sig landskabet. Gulvkoterne bør variere i forhold til det lokale terræn.

Foto tv.: Lige veje i flade terræn.

Foto th.: Hække og beplantning langs skel er plantet på en del matrikler.

BEPLANTNING

Delområdet præges af beplantning med havekarakter. Beplantningen følger terrænet og beplantning med havekarakter og slået græs dominerer på det fladere terræn. På det flade plateau er beplantningen naturligt højere og der er plantet forskellige arter herunder prydbepantning som ikke nødvendigvis er hjemmehørende. Hække og beplantning langs skel er plantet på en del matrikler. I det nordlige område er der en del ældre beplantning med større træer, primært nåletræer samt egekrat, birk og røn.

I mødet med klitområderne, skifter beplantningen markant til have et mere naturligt udtryk. Her begynder klitbeplantningen og randbeplantning i skel at blive opløst.

KONKLUSION

Beplantningen bør fremhæve den lokale landskabelige karakter. Det vil sige, at hvor der er klitområder, skal beplantningen underordne sig den naturlige beplantning. I øvrigt, kan delområdet gerne have karakter af parcelhusområde.

ANBEFALINGER

For bebyggelse i klitlandskaber, bør der defineres en bygningsnær zone, indenfor en bestemt afstand fra sokkel, hvor der beskrives hvad og hvordan der må plantes af lægivende lave buske.

På det flade plateau, må haverne gerne have karakter af et parcelhusområde, med klippet græs, og (pryd)buske. Buske bør primært være hjemmehørende, så de kan være med til at understøtte den lokale biodiversitet. Det kan fx være havtorn, slåen, almindelig hvidtjørn, hunderose og mose-porse.

Træer skal være hjemmehørende for at sammenbinde området med de tilstødende delområder. Det kan fx være lysåbne træer som stilke-eg, vinter-eg, skovfyr, dunbirk, vortebirk eller mindre træer som almindelig røn, skovæble og engriflet hvidtjørn.

Græs-tørvetag anbefales generelt, da det indpasser sig meget fint i klitlandskabet.

DELOMRÅDE I / Anbefalinger

MATRIKELSTRUKTUR

Matrikelstrukturen inden for delområde I er regulær.

Den sydøstlige del domineres af en meget regulær matrikelstruktur og overvejende med grunde på 1250-2500 m². Den øvrige del er præget af en forholdsvis regulær struktur med større grunde på 2500-5000 m².

KONKLUSION

Hvis det er muligt, kan den regulære matrikelstruktur fortættes.

ANBEFALINGER

Udstykning af eksisterende grunde over 2500m² kan ske indenfor delområdet såfremt det er muligt at udstykke en regulær firkantet matrikel hvor der kan opføres en bygning der orienterer sig langs vej hvorfra indkørsel til grunden sker.

Foto på denne side: I den nordvestlige del er strukturen mere opløst og her følger vejene det småkuperede terræn.

Foto på modsatte side tv: Eksempel på hvordan store flader med granitskærver i indkørsler og lyse hegn i skel ændrer områdets karakter markant.

Foto på modsatte side th: Eksempel på hvordan inventar og hegn langs vejskel ændrer områdets karakter markant.

BEBYGGELSESSTRUKTUR

Bygningerne indenfor delområdet har typisk et areal på 70-140 m². Et mindre antal bygninger er større og er ligeligt fordelt på huse med et areal på 140-200 m² og 200 m²<.

Området opleves relativt tæt bebygget af et sommerhusområde at være.

Bebyggelsesstrukturen er regulær og bygningerne orienterer sig efter vejstrukturen i området, som også er meget regulær. I den nordvestlige del er strukturen mere opløst og her følger vejene det småkuperede terræn.

KONKLUSION

Området må gerne have karakter af et regulært parcelhusområde, hvor husene har et ensartet udtryk og orientering.

ANBEFALINGER

Bygningerne skal orientere sig ud mod vej hvorfra indkørsel til grunden sker.

ARKITEKTUR

Et mindre antal bygninger er opført i delområdet vestlige del før 1950. Delområdet oplever dog sin langt største udvikling mellem 1950-1985, hvor der opføres mange sommerhuse.

Fra 1986-2022 opføres der et mindre antal bygninger. Arkitekturen er derfor på sin vis varierende, da bygningerne repræsenterer forskellige tidsperioder og stilarter, men der er også en række gennemgående karaktertræk ved bygningerne i delområdet.

Bygningerne er overvejende opført i træ og malet i forskellige farver. Bygningerne har sadeltag med en taghældning mellem 20-30°. Hvide vinduer, døre og sternbrædder dominerer og bygningerne har typisk et relativt enkelt aftryk, som længe- eller vinkelhus. Tage er udført i tagsten, plader eller pap og er overvejende i en sort farve, hvor undtagelsen er et mindre antal i en rød farve.

Helt generelt kan man sige, at områdets karakter har mange referencer til et typisk parcelhusområde, og opleves som et visuelt lukket område pga. hegn samt den tætte og høje beplantning i skel.

KONKLUSION

Området må gerne have karakter af parcelhusområde.

ANBEFALINGER

Bygninger bør opføres i træ og have en taghældning på mellem 15-30° med tagmateriale af tagsten, plader eller pap og overvejende være i en sort farve, eller opført som grønne tørv- eller sedumtage.

MINDRE BYGNINGER & INVENTAR I TERRÆN

Carporte, garager, annekser og skure i terræn ligger generelt adskilt fra bygningen. Delområdet præges af, at der er en del inventar i terræn som hegn, befæstede indkørsler, udendørs belysning, brændeskure, postkasser, krukke og diverse legeredskaber som sandkasser, gynger og trampoliner.

Hegn varierer meget i udtryk og farvevalg og er meget synlige når man bevæger sig igennem området. Særligt er hegnene meget synlige når de er malet i lyse farver og opstilles langs vejen.

KONKLUSION

Det er karaktergivende for området, at bygningerne er fritliggende volumener. Mindre bygninger er adskilt fra hovedbygningerne, men ligger i nærhed af disse. Flere steder er indkørsler og parkeringsarealer belagt med granitskærver og lignende. Nogle steder er der etableret bemalede hegn langs vejskel.

ANBEFALINGER

Carporte, garager, annekser og skure i terræn opføres adskilt fra hovedbygningen, men inden for nærhedszonen til denne.

Belægninger i indkørsler bør minimeres til et minimum og bør udføres i leret vejgrus eller lignende, så det materialemæssigt harmonerer med grusvejene i området.

Belysning bør minimeres til kun at være monteret på facaden ved indgange og der bør ikke være belysning placeret i terræn. Belysning bør ikke være blændende og lyskilden skal være afskærmet, så udstrålingsvinkelen vender ned mod jorden.

Langs vejskel, etableres kun levende hegn. I naboskel kan der etableres hegn i træ, og disse skal fremstå i ubehandlet træ, som brændevægge, matlakeret træ eller malet i en brun, mørk grå eller sort farve. Jordvolde som afskærmning bør ikke tillades.

Eksempel på højere beplantning med havekarakter og slæde græsplæner.

Eksempel der viser forskelle på hvordan ubehandlet hegn (her som brændevæg) indpasser sig, hvorimod et lyst hegn er et meget markant element. Kombinationen af disse langs vej skaber dertil et tilfældigt udtryk.

DELOMRÅDE II / Karakter

FREDET OMRÅDE

I den nordvestlige del af delområde II er der et større fredet areal, der er en del af Pirupshvarre fredningen, som er beskrevet nærmere på s. 6. For fredede områder, er det fredningen der er gældende fremfor bestemmelserne i lokalplanen.

TERRÆN

Terrænet i delområde II veksler mellem at være småkuperet og have karakter af at være et indlands klitlandskab hvilket gør sig gældende ved Kryle Klit, som er det mest markante landskabstræk i delområdet.

Mod nordvest jævner terrænet sig mere ud og åbner op for de lange kig ved det fredet areal. Generelt er kiggene i området skiftende og korte, men hvor man kommer ud på en flade eller op på en klittop, vil kigget udover området være længere. For hele delområdet, gælder det, at bygningerne tilpasser sig landskabet og bygningernes gulvkoter varierer og følger terrænet.

Ved den vestlige afgræsning af delområdet ligger den markante kystskrænt Lien, hvor der stedvis er udsigt mod vest.

KONKLUSION

Landskabets lokale karakter bør bevares og større bakker og lavninger bør fremhæves lokalt.

ANBEFALINGER

Bygningerne placeres lavt i terrænet så de naturligt tilpasser sig landskabet. Gulvkoterne bør variere i forhold til det lokale terræn. I forbindelse med klitter og lavninger bør der være opmærksomhed omkring placeringen af nye bygninger i forhold til de lokale terrænforhold.

Foto denne side: Den nordvestlige del fremstår som et stort åbent klitområde med lange kig og højt til himlen, og her afgræsses det fredet areal af kreaturer.

Foto modsatte side: Beplantningen domineres af klitbeplantning og stedvis grupper af nåletræer.

BEPLANTNING

Beplantningen indenfor delområde II domineres dels af klitbeplantning herunder klithede, og stedvis grupper af buske og træer, primært nåletræer. Generelt er der få slåede plæner i delområdet.

I klitområderne vokser overvejende strandhjelme og stedvis lavere buske og planter, som er typiske for klitheden. Klitbeplantningen indenfor delområdet når ikke nogen nævneværdig højde.

Den nordvestlige del fremstår som et stort åbent klitområde med lange kig og højt til himlen, og her afgræsses det fredet areal af kreaturer.

Grupper af primært fyr og gran vokser spredt i den sydlige og nordøstlige del af området og danner lokalt en variation på de ellers åbne klit- og hedearealer. Stedvis er der plantet rækker i skel. Den tættere og højere beplantning har typisk et naturligt udtryk, men opbryder det ellers åbne klitlandskab.

Enkelte ejendomme har slåede græsplæner, som står i kontrast til de mere naturlige ejendomme.

KONKLUSION

Klit- og hedelandskabets beplantningskarakter er værdifuld for oplevelsen og karakteren af de småkuperede områder. Generelt er den naturlige beplantningskarakter karakteristisk for området og denne karakter bør rendyrkes for at skabe et ensartet område der tilpasser sig naturen.

Stedvis dominerer den tætte og høje beplantning indtrykket af området.

ANBEFALINGER

Klitlandskabets beplantning bør bevares i så høj udstrækning som muligt. Der bør defineres en bygningsnær zone, indenfor en bestemt afstand fra sokkel, hvor der beskrives hvad og hvordan der må plantes af lægivende lave buske. Buskene skal være hjemmehørende og stedsspecifikke, så de kan være med til at understøtte den lokale biodiversitet. Det kan fx være havtorn, klitrose, dværgpil og mose-porse.

Der bør beskrives at der ikke må plantes træer eller beplantning i skel på grundene i de småkuperede klitområder.

Græs-tørvetag anbefales generelt, da det indpasser sig meget fint i klitlandskabet.

DELOMRÅDE II / Anbefalinger

MATRIKELSTRUKTUR

Matrikelstrukturen inden for delområde II er varieret i både størrelse og struktur.

Strukturen er generelt varieret og afspejles af de lokale vejforløb, som også har et varieret forløb. Grundene er primært fordelt på to størrelser 1250-2500 m² og 2500-5000 m², med få undtagelser der er 5000 m² <.

Den nordvestlige del, ved det fredede område, skiller sig ud ved at matrikelstrukturen har et homogent og organisk udtryk som planteceller, og her er alle grundene 1250-2500 m².

KONKLUSION

Hvis det er muligt, kan matrikelstrukturen fortættes.

ANBEFALINGER

Udstykning af eksisterende grunde over 2500m² kan ske indenfor delområdet, såfremt det er muligt at udstykke en regulær firkantet matrikel hvor der kan opføres en bygning der orienterer sig langs vej hvorfra indkørsel til grunden sker.

Foto nedenfor : Bebyggelsesstrukturen er generelt åben i delområdet og de grønne tage indpasser sig fint i landskabet.

Foto på modsatte side tv.: Eksempel på hvordan farver i den klassiske jordfarveskala, her grøn umbra, indpasser sig i klitlandskabet.

Foto på modsatte side th.: Eksempel på at hegn og læ vægge er en del af de bygningsnære arealer.

BEBYGGELSESSTRUKTUR

Bebyggelsesstrukturen er generelt åben i delområde II. Bygningerne indenfor delområdet har typisk et areal på 70-140 m², med undtagelse af det nordøstlige hjørne hvor de primært har et areal på 140-200 m² og med nogen få med et areal på 200 m²<.

På grund af de relativt store matrikler, og bygningernes areal, opleves det som om der er plads og natur imellem bygningerne.

Bygningernes indpasning i det småkuperede terræn og varierende gulvkoter medvirker også til at bebyggelsen ikke fremstår dominerende.

I forhold til orientering, ligger bygningerne og vender lidt af hensyn til terræn og udsyn, og der er ikke en tydelig orientering.

KONKLUSION

Områdets åbne og varierede bebyggelsesstruktur skaber oplevelsen af at bebyggelsen generelt tilpasser sig landskabet, hvilket stedvis giver oplevelsen af at hustagene 'titter op' imellem de små klitter.

ANBEFALINGER

Det er vigtigere at bygningerne er naturligt indpasset i terrænet fremfor at bygningerne orienterer sig i en bestemt retning indenfor delområdet. Samtidig er det vigtigt at bygningerne placeres imellem klitterne, og ikke på toppen af disse.

ARKITEKTUR

Et meget lille antal bygninger er opført i delområdet sydvestlige del før 1950. Delområdet sydlige del oplever den største udvikling mellem 1950-1985, hvor der opføres mange sommerhuse. I den nordøstlige del opføres de fleste sommerhuse i perioden 1986-2022.

Arkitekturen er derfor på sin vis varierende, da bygningerne repræsenterer forskellige tidsperioder og stilarter, men der er også en række gennemgående karaktertræk ved bygningerne i delområdet.

Bygningerne er overvejende opført i træ malet i sorte, grålige eller afdæmpede jordfarver. Bygningerne har typisk sadeltag med en taghældning mellem 20-30°. Mange af bygningerne har hvide vinduer, døre og sternbrædder, som bliver meget tydelige i det åbne klitlandskab.

Tagene er primært udført som grønne tage som indpasser sig fint i landskabet, eller i tagsten, plader eller pap i en sort farve, hvor undtagelsen er et mindre antal tage i en rød farve.

KONKLUSION

Bebyggelsen indenfor delområdet bør indpasse sig i landskabet og naturen det er placeret i.

ANBEFALINGER

På grund af det forholdsvist åbne klitlandskab bør nye bygninger og til- og ombygninger udføres i træ, med ubehandlet eller malet facade. Farverne de kan males i er sorte og grå nuancer, grøn umbra eller en farve i den klassiske jordfarveskala (okker, terra di siena, umbra, engelskrødt, dodenkop og kold grå), evt. blandet med hvid.

Bygninger opføres med sadeltag med hældning 15-30° udført som grønne tage, tagsten, plader eller pap i en grå (50%) til sort farve. Sternbrædder males ikke i hvid eller lys farve, da dette bliver meget tydelige i det åbne landskab. Vinduer og døre kan males i farven hvid, men det anbefales at bruge de førnævnte farver i jordfarveskalaen.

MINDRE BYGNINGER & INVENTAR I TERRÆN

Carporte, garager, annekser og skure i terræn ligger ved de ældre bygninger typisk adskilt fra bygningen og det styrker oplevelsen af bygningerne som fritliggende elementer i landskabet.

Ved de nyere bygninger er småbygningerne mange steder bygget sammen med sommerhusene og det skaber et mere 'kompakt' og 'tungt' udtryk.

Hegn og lævægge er oftest en del af de bygningsnære arealer, og typisk bygges sammen med bygningen. Indenfor delområdet, er der meget få hegn, mure og inventar i terræn udenfor de bygningsnære arealer og det medvirker i høj grad til, at bebyggelsen fint indpasser sig i landskabet.

KONKLUSION

Det er karaktergivende for området, at bygningerne er fritliggende volumener i landskabet. Mindre bygninger er adskilt fra bygningerne, men ligger i nærhed af disse. Dette er i kontrast til der hvor småbygninger er bygget sammen med sommerhuse og fremstår som store volumener i det åbne landskab. Inventar i terræn opleves som ikke dominerende.

ANBEFALINGER

Carporte, garager, annekser og skure i terræn opføres adskilt fra hovedbygningen, men i rimelig nærhed til denne. Der bør defineres en bygningsnær zone, indenfor en bestemt afstand fra sokkel, hvor der beskrives hvad der må etableres af inventar. Beskrivelsen bør også indeholde en holdning til materialevalg og farvevalg som følger arkitekturen. Jordvolde som afskærmning bør ikke tillades.

Belysning bør kun monteres på facader ved indgange. Lyskilden må ikke være blændende og skal være afskærmet, så udstrålingsvinkelen vender ned mod jorden. Belysning i terræn og langs indkørsler bør ikke tillades.

Eksempel på hvordan hvidmalede sternbrædder indpasser sig dårligt i det åbne klitlandskab og er meget synlige.

Bebyggelsesstrukturen er generelt åben i delområdet og bebyggelsen indpasser sig fint i landskabet.

DELOMRÅDE III / Karakter

FREDET OMRÅDE

Delområde III består af et stort fredet areal, der er en del af Pirupshvarre fredningen, som er beskrevet nærmere på s. 6. For fredede områder, er det fredningen der er gældende fremfor bestemmelserne i lokalplanen.

TERRÆN

Terrænet inden for delområde III er et sammenhængende åbent småkuperet landskab, med stedvise højere klitter. Området er højtliggende og fremstår som en stor åben flade med højt til himlen og lange kig fra toppen af klitterne.

Delområdets vestlige del grænser op til Lien, hvor der stedvis er udsigt mod vest.

KONKLUSION

Hele delområdet er fredet, og terræn skal derfor bevares.

ANBEFALINGER

Hele delområdet er fredet, og terræn skal derfor bevares.

Foto på denne side: I området ved bygningen er der større flader med rynket rose og slåede plæner. Rynket rose spreder sig bl.a. derfra ud i det åbne fredede område.

Foto på modsatte side: Beplantningen består primært af en stor åben og ubrudt flade af klitbeplantning. Delområdet er på tre sider afgrænset af en markant og høj hegnsbeplantning af grantræer i skel.

BEPLANTNING

Beplantningen indenfor delområde III består af en stor åben og ubrudt flade af klitbeplantning herunder klithede, og stedvis grupper af små buske så som krybende pil og rynket rose. I klitområderne vokser overvejende strandhjelme og med spredte områder med klithede der domineres typisk af græsser, lyng, revling og andre dværgbuske. Hertil kommer en række urter og halvgræsser.

Delområdet er på tre sider afgrænset af en markant og høj hegnsbeplantning af grantræer i skel. I området ved bygningen er der større flader med rynket rose og slåede plæner.

KONKLUSION

Klit- og hedelandskabets beplantningskarakter er essentiel for oplevelsen og karakteren af delområdet. Det er vigtigt at området holdes åben og bevarer sin karakter.

Rynket rose er dominerede omkring bygningen og spreder sig bl.a. derfra ud i det åbne fredede område.

ANBEFALINGER

Klitlandskabets beplantning og åbne karakter skal bevares. Da det er et fredet område, bør det overvejes om de store arealer med rynket rose skal ryddes og holdes nede, så de ikke spreder sig yderligere.

I den bygningsnære zone bør det overvejes at erstatte de lægivende grupper af rynket rose med hjemmehørende og stedsspecifikke buske, som fx havtorn.

Med tiden skal læbæltet af gran formentlig løbende udskiftes, og når dette sker, bør det være med hjemmehørende træer som fx stilke-eg, vinter-eg, skovfyr og engriflet hvidtjørn.

Man kan også overveje om læbæltet på sigt helt bør sløjfes, da det er et fremmedelement i det åbne klitlandskab, og man vil opnå en større landskabelig sammenhæng uden denne opdeling.

På evt. nye bygninger anbefales græs-tørvetag generelt, da det indpasser sig meget fint i klitlandskabet.

DELOMRÅDE III / Anbefalinger

MATRIKELSTRUKTUR

Matrikelstrukturen i delområde III består af to matrikler. En matrikel på over 5000 m^2 med bebyggelse på, samt en meget stor matrikel, der dækker resten af delområdet.

KONKLUSION

Området er fredet.

ANBEFALINGER

Da området er fredet forventes, eller anbefales, der ikke nogen ændringer på matrikelstrukturen.

BEBYGGELSESTRUKTUR

Der er én stor bygning i delområdet, og den har et areal på over 200 m^2 .

Bygningen ligger på et plant areal omgivet af det småkuperede terræn.

KONKLUSION

Der er kun en bygning i det fredet område.

ANBEFALINGER

Det er vigtigt der ikke laves tilbygninger eller tilføjes flere bygninger på den store matrikel.

Foto på denne side: Gården 'Lien' er den eneste bygning i delområdet.

Foto på modsatte side: I nærhed til bygningen er der en legeplads udført i ubehandlet træ og med enkeltdele i et sort materiale, samt en lille fodboldbane med mål.

ARKITEKTUR

Den eneste bygning i delområde III er opført før 1950 og er en firelænget gård, der i dag fungerer som feriekoloni. Bygningen er hvidkalket og har stråtag. Når man ankommer til feriekolonien, stikker kun stråtaget op imellem klitterne og bygningen indpasser sig meget fint i klitlandskabet.

KONKLUSION

Den eksisterende bygning indpasser sig nænsomt i det følsomme landskab.

ANBEFALINGER

Bygningen bør bibeholde sit nuværende udtryk, fodaftryk og materialeholdning.

MINDRE BYGNINGER & INVENTAR I TERRÆN

Der er ingen småbygninger ved bygningen. Inventar og opholdsareal er i gårdspladsen eller i direkte tilknytning til bygningen.

I nærhed til bygningen er der en legeplads udført i ubehandlet træ og med enkeltdele i et sort materiale, samt en lille fodboldbane med mål.

KONKLUSION

Det er karaktergivende for området, at bygningen er et fritliggende volumen i landskabet.

Legeinventar er udført primært i træ, så det farve- og materialemæssigt indpasser sig i landskabet.

ANBEFALINGER

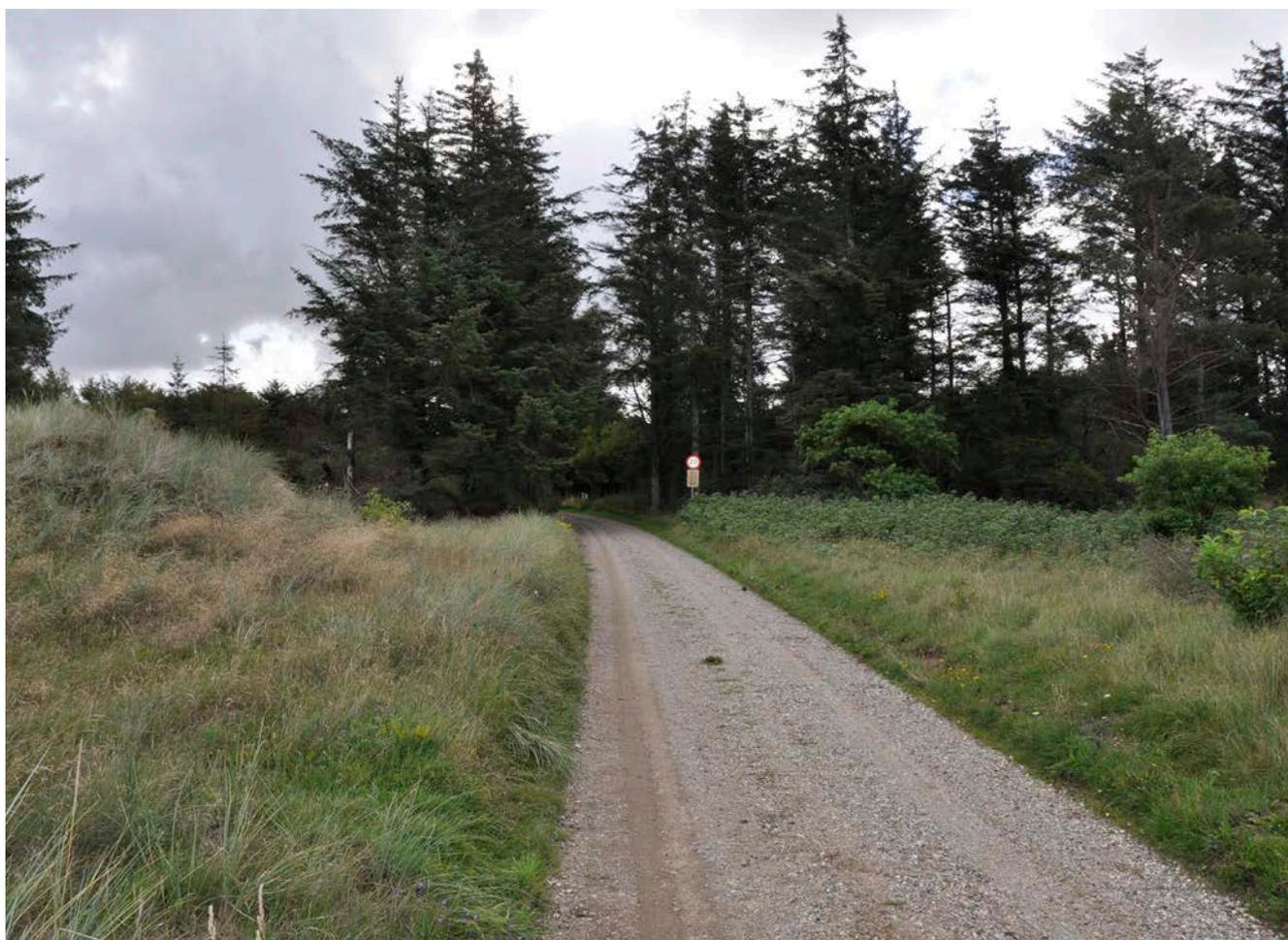
Der bør ikke opføres småbygninger eller inventar i terræn ved bygningen. Alt nyt inventar på legepladsen skal udføres i ubehandlet træ med detaljer i sort.

Jordvolde som afskærmning bør ikke tillades.

Når man ankommer til feriekolonien, er det kun stråtaget man kan se imellem klitterne og bygningen indpasser sig meget fint i klitlandskabet.

Delområdet er på tre sider afgrænset af en markant og høj hegnsbeplantning af grantræer i skel. Det markante læhegn opleves som et fremmedelement i det åbne klitlandskab. Her set ved indkørslen til delområdet.

DELOMRÅDE IV / Karakter

TERRÆN

Terrænet i delområde IV veksler fra fladt til småkuperet. Mod øst er området en del af det flade bagland, hvor der er lange kig over markerne, langs vejene og hvor den høje beplantning ikke bryder udsynet.

I den syd- og vestlige del er terrænet småkuperet, og her er kiggene generelt skiftende og korte, men hvor man kommer ud på en flade eller op på en klittop, vil kigget udover området være længere.

For hele delområdet, gælder det, at bygningerne generelt tilpasser sig landskabet og bygningernes gulvkoter varierer og følger terrænet. Ved den vestlige afgræsning af delområdet ligger den markante kystskrænt Lien, hvor der stedvis er udsigt mod vest.

KONKLUSION

Landskabets lokale karakter bør bevares og klitter samt lavninger bør fremhæves lokalt.

ANBEFALINGER

I de småkuperede områder bør bygningerne placeres lavt i terrænet så de naturligt tilpasser sig landskabet. Gulvkoterne bør variere i forhold til det lokale terræn. I det flade område er det ikke så følsomt hvor bygningerne placeres.

Foto denne side: Den nordøstlige del har en homogen skov/plantagekarakter med en højere beplantning.

BEPLANTNING

Beplantningen i delområde IV præges dels af klitbeplantning og skov/plantagebeplantning.

Beplantningen følger terrænet og klitbeplantningen dominerer i de småkuperede områder og skov/plantagebeplantning dominerer på det fladere terræn. Længst mod øst er der marker.

I den østlige del er der et område med fredskov og et større ubebygget område afgrænset af en skovbyggelinje. I den vestlige del er der et ubebygget klitområde afgrænset af en skovbyggelinje.

I klitområderne vokser overvejende strandhjelme med grupper af dværgbuske og med spredte områder med klithede, der domineres typisk af græsser, lyng og revling. Hertil kommer en række urter og halvgræsser. Skov/plantagebeplantningen består primært af fyr- og grantræer.

Den nordøstlige del består af en homogen skov/plantagekarakter med en højere beplantning. Her er der plantet gran- og fyrtræer i skel og det opleves som husene er placeret i lysninger i skoven. De bygningsnære arealer præges af slåede plæner.

I den sydøstlige del har beplantningen mere mosaikkarakter. Her er der en variation imellem områder med højere beplantning af primært fyr- og grantræer og større åbne områder med klitbeplantning. Stedvis er der slåede plæner ved bygningerne. Den høje beplantning og det småkuperet terræn gør at bebyggelsen putter sig i landskabet.

I den vestlige del er der åben klitbeplantning med højt til himlen og lange kig udover landskabet. Der er stedvis grupper af lave buske og spredte træer. Der er få slåede plæner ved bygningerne.

KONKLUSION

Beplantning bør fremhæve den lokale landskabelige karakter. Det vil sige, at hvor der er klitområder, bør beplantningen underordne sig den naturlige beplantning.

ANBEFALINGER

For bebyggelse i det åbne klitlandskab mod vest, bør der defineres en bygningsnær zone, indenfor en bestemt afstand fra sokkel, hvor der beskrives hvad og hvordan der må plantes af lægivende lave buske. Buskene skal være hjemmehørende og stedsspecifikke, så de kan være med til at understøtte den lokale biodiversitet. Det kan fx være havtorn, klitrose, dværgpil og mose-porse. Der bør defineres at der ikke må plantes træer eller beplantning i skel på grundene her.

I bebyggelsen i det nordøstlige område (vejene Vandmanden, Fiskene og Vædderen) bør det defineres at når den høje skovbeplantning i skel skal udskiftes, skal det være med hjemmehørende lysåbne træer som fx silke-eg, vinter-eg, skovfyr og engriflet hvidtjørn. I bebyggelsen i den sydøstlige del bør alt ny beplantning ligeledes være hjemmehørende og stedsspecifik, og må ikke plantes i skel.

Græs-tørvetag anbefales generelt, da det indpasser sig meget fint i klitlandskabet.

DELOMRÅDE IV / Anbefalinger

MATRIKELSTRUKTUR

Matrikelstrukturen inden for delområde IV er meget ensartet og regulær.

Området består hovedsageligt af en regulær matrikelstruktur med ensartede store grunde på 2500-5000 m². Undtagelserne er et mindre antal matrikler på over 5000 m² og det nordøstlige hjørne som består af tre store aflange matrikler med fredskov, plantage og mark.

KONKLUSION

Hvis det er muligt, kan den regulære matrikelstruktur fortættes.

ANBEFALINGER

Udstykning af eksisterende grunde over 2500m² kan ske indenfor delområdet hvis det er muligt at udstykke en regulær firkantet matrikel hvor der kan opføres en bygning der orienterer sig langs vej hvorfra indkørsel til grunden sker.

Foto øverst denne side: I den sydøstlige del har beplantningen mere mosaik karakter. Her er der en variation imellem områder med højere beplantning af fyr- og grantræer og åbne områder med klitbeplantning. Den høje beplantning og det småkuperede terræn gør at bebyggelsen putter sig i landskabet.

Foto nederst denne side: I store dele af området er bebyggelsen placeret ift. det småkuperede terræn, så på trods af den meget regulære struktur, opleves bebyggelsens placering som varieret.

Foto modsatte side: Eksempel på nyere bebyggelse i det åbne klitlandskab.

BEBYGGELSESSTRUKTUR

Bygningerne indenfor delområdet har typisk et areal på 70-140 m². Et mindre antal bygninger har et areal på 0-70 m² og der er en enkel større bygning med et areal på 140-200 m².

Vejstrukturen er, som matrikelstrukturen, meget regulær og det afspejler placeringen af husene på grundene. Men på grund af de forholdsvis store matrikler opleves det som om der er langt imellem husene.

I store dele af området er bebyggelsen placeret ift. det småkuperet terræn, så på trods af den meget regulære struktur, opleves bebyggelsens placering som varieret. På grund af beplantningen og det småkuperede terræn er det i store områder ikke muligt at overskue bebyggelsen som et samlet hele.

KONKLUSION

På trods af den meget regulære struktur bevirker områdets varierende beplantning og terræn at bebyggelsen opleves som at den tilpasser sig landskabet.

ANBEFALINGER

Det er vigtigere at bygningerne er naturligt indpasset i terrænet fremfor at bygningerne orienterer sig i en bestemt retning indenfor delområdet. Samtidig er det vigtigt at bygningerne placeres imellem klitterne, og ikke på toppen af disse.

ARKITEKTUR

De første bygninger i delområdet opføres mellem 1950-1985. I den periode opføres langt de fleste sommerhus i området, med undtagelse af nogen få der opføres i perioden 1986-2022. Arkitekturen opleves forholdsvis ensartet og der er en række gennemgående karaktertræk ved bygningerne i delområdet.

Bygningerne er opført i træ malet i sorte, grålige eller afdæmpede jordfarver. Bygningerne har typisk sadeltag med en taghældning mellem 20-30°. Mange af bygningerne har hvide vinduer, døre og sternbrædder, som bliver meget tydelige i det åbne klitlandskab hvor tagene 'titter op' imellem klitterne.

Tagene er for størstedelens vedkommende udført som grønne tage som indpasser sig fint i landskabet. Der er nogen få undtagelser der er opført i tagsten, plader eller pap i en sort farve.

KONKLUSION

Bebyggelsen indenfor delområdet opleves ensartet og bør indpasse sig i landskabet og naturen det er placeret i.

ANBEFALINGER

Nye bygninger, til- og ombygninger skal tilpasse sig det eksisterende bygningsudtryk og udføres i træ, med ubehandlet eller malet facade. Farverne de kan males i er sorte og grå nuancer, grøn umbra eller en farve i den klassiske jordfarveskala (okker, terra di siena, umbra, engelskrødt, dodenkop og kold grå), evt. blandet med hvid.

Bygninger opføres med sadeltag med hældning 15-30° udført som grønne tage, evt. i tagsten, plader eller pap i en grå (50%) til sort farve. I det åbne klitlandskab mod vest må sternbrædder ikke males i en hvid eller lys farve, da dette bliver meget tydelige i det åbne landskab. Vinduer og døre kan males i farven hvid, men det anbefales at bruge de førnævnte farver. I de øvrige områder er det ikke så følsomt, da den høje beplantning gør at man ikke har de lange kig ud over bebyggelsen.

MINDRE BYGNINGER & INVENTAR I TERRÆN

Carporte, garager, annekser og skure i terræn ligger typisk adskilt fra bygningen og det styrker oplevelsen af bygningerne som fritliggende elementer i landskabet. Hvor der er hegn og lævægge er de en del af de bygningsnære arealer, og typisk bygges sammen med bygningen.

Indenfor delområdet, er der meget få hegn, mure og inventar i terræn udenfor de bygningsnære arealer og det medvirker i høj grad til, at bebyggelsen fint indpasser sig i landskabet.

KONKLUSION

Det er karaktergivende for området, at bygningerne er fritliggende volumener i landskabet. Mindre bygninger er adskilt fra bygningerne, men ligger i nærhed af disse. Inventar i terræn opleves som ikke dominerende.

ANBEFALINGER

Carporte, garager, annekser og skure i terræn opføres adskilt fra hovedbygningen, men i rimelig nærhed til denne. Der bør defineres en bygningsnær zone, indenfor en bestemt afstand fra sokkel, hvor der beskrives hvad der må etableres af inventar. Beskrivelsen bør også indeholde en holdning til materialevalg og farvevalg som følger arkitekturen. Jordvolde som afskærmning bør ikke tillades.

Belysning bør kun monteres på facader ved indgange. Lyskilden må ikke være blændende og skal være afskærmet, så udstrålingsvinkelen vender ned mod jorden. Belysning i terræn og langs indkørsler bør ikke tillades.

Den nordøstlige del har en homogen skov/plantagekarakter med en højere beplantning. Her er der plantet gran- og fyrtræer i skel og det opleves som husene er placeret i lysninger i skoven. Her er det ikke følsomt med hvide strenbrædder, da den høje beplantning gør at man ikke har de lange kig ud over bebyggelsen.

I det åbne klitlandskab mod vest må sternbrædder ikke males i en hvid eller lys farve, da dette bliver meget tydelige i det åbne landskab. Vinduer og døre kan males i farven hvid, men det anbefales at bruge de førnævnte farver.

DELOMRÅDE V / Karakter

Som delområde I i Saltum Strand Syd

TERRÆN

Terrænet i delområde V er generelt fladt til småkupperet, men er opbrudt af tre markante 'øer' med kraftig kuperet indlandsklitter. De tre 'øer' er defineret som fredet klitbeplantning og de to største er afgrænset af en skovbyggelinje.

De større bakker og lavninger i 'øerne' præger terrænet indenfor hele delområdet og skiftene i terrænet er stedvis dramatiske. Særligt hvor et klitterræn møder et fladere og jævner terræn er overgangene nogle steder meget markante. Typisk er kiggene i området meget skiftende og korte, men hvor man kommer op på en klittop, vil kigget udover området være længere. For hele delområdet opleves det at bygningerne tilpasser sig terrænet, gulvkoter varierer og følger det lokale terræn.

Ved den vestlige afgræsning af delområdet ligger den markante kystskrænt Lien, hvor der stedvis er udsigt mod vest.

KONKLUSION

Landskabets lokale karakter bør bevares og større bakker og lavninger bør fremhæves lokalt.

ANBEFALINGER

Bygningerne placeres lavt i terrænet så de naturligt tilpasser sig landskabet. Gulvkoterne bør variere i forhold til det lokale terræn. I forbindelse med større bakker og lavninger bør der være stor opmærksomhed omkring placeringen af nye bygninger i forhold til de lokale terrænforhold. Hvor det er muligt, bør bebyggelse trækkes fri for de skarpe overgange, der stedvis er i området mellem to markante forskellige terræntyper.

Foto denne side: I den østlige del er klitbeplantningen opbrudt af høj beplantning af primært fyr- og grantræer, som flere steder er plantet i skel eller mindre grupper.

Foto modsatte side: Område med indlandsklit.

BEPLANTNING

Beplantningen i delområde V præges primært af åben klitbeplantning, herunder områder med klithede, og områder med højere beplantning i grupper og skel.

De tre 'øer' med indlandsklitter har en klitbeplantning hvor der overvejende vokser strandhjelme med grupper af dværgbuske og lave fyrtræer og med spredte områder med klithede, der typisk domineres af græsser, lyng og revling. Hertil kommer en række urter og halvgræsser. De to østlige 'øer' er delvist tilgroede med nåltræer. Delområdet afgrænses af fredskov mod øst.

Beplantningen ved bebyggelserne kan overordnet deles i to. I den vestlige del, fra Nyborgvej og Svendborgvej, er der åben klitbeplantning med højt til himlen og stedvis lange kig udover landskabet. Der er grupper af lave buske og få træer i tilknytning til bebyggelserne. I den østlige del er klitbeplantningen opbrudt af høj beplantning af primært fyr- og grantræer, som flere steder er plantet i skel eller mindre grupper.

Den høje beplantning og det småkuperede terræn gør at bebyggelsen putter sig i landskabet. Der er generelt få slæde plæner ved bygningerne.

KONKLUSION

Beplantning bør fremhæve den lokale landskabelige karakter. Det vil sige, at hvor der er klitområder, bør beplantningen underordne sig den naturlige beplantning.

ANBEFALINGER

Generelt for delområdet skal det defineres at der ikke må plantes i skel og at ny beplantning skal være hjemmehørende og stedsspecifik.

For bebyggelse i det åbne klitlandskab mod vest bør der defineres en bygningsnær zone, indenfor en bestemt afstand fra sokkel, hvor der beskrives hvad og hvordan der må plantes af lægivende lave buske. Buskene skal være hjemmehørende og stedsspecifikke, så de kan være med til at understøtte den lokale biodiversitet. Det kan fx være havtorn, klitrose, dværgpil og mose-porse. Der bør defineres at der ikke må plantes træer i de åbne klitområder.

I den østlige del af området, hvor der er en del høj beplantning, bør det defineres at ny beplantning ikke må genplantes i skel og at det skal være hjemmehørende lysåbne træer som fx stilke-eg, vinter-eg, skovfyr og engriflet hvidtjørn.

For at sikre at de tre 'øer' med indlandsklit forbliver åbne klitområder, bør det overvejes at rydde selvsået højere beplantning, primært gran- og fyrtræer, og lave en fremadrettet plejeplan for at sikre dette.

Græs-tørvetag anbefales generelt, da det indpasser sig meget fint i klitlandskabet.

DELOMRÅDE V / Anbefalinger

MATRIKELSTRUKTUR

Matrikelstrukturen inden for delområde V er meget ensartet og regulær. Området består udelukkende af ensartet grunde på 1250-2500 m². Den ellers ensartet matrikelstruktur opbrydes af 'øerne' med indlandsklitter.

KONKLUSION

Området fremstår meget ensartet og harmonisk.

ANBEFALINGER

Det anbefales at området fastholdes som det er.

Foto denne side: Område med indlandsklit bag sommerhus.

Foto modsatte side tv: På Borgvej er der opstillet vejchikaner af hvidmalet betonringe med beplantning i.

BEBYGGELSESSTRUKTUR

Bygningerne indenfor delområdet har typisk et areal på 70-140 m². Et mindre antal bygninger har et areal på 0-70 m² og der er en enkel større bygning med et areal på 140-200 m².

Bygningerne orienterer sig efter vejstrukturen i området, der som matrikelstrukturen også er regulær. Men pga. indlandsklitterne, beplantningen og det småkuperede terræn er det generelt ikke muligt at overskue bebyggelsen som et samlet hele.

KONKLUSION

På trods af den regulære struktur bevirker områdets varierende beplantning og terræn at bebyggelsen opleves som at den indpasser sig i landskabet.

ANBEFALINGER

Det er vigtigere at bygningerne er naturligt indpasset i terrænet fremfor at bygningerne orienterer sig i en bestemt retning indenfor delområdet. Samtidig er det vigtigt at bygningerne placeres imellem klitterne, og ikke på toppen af disse.

ARKITEKTUR

En bygning er opført i delområdets vestlige del før 1950. Delområdet oplever den største udvikling mellem 1950-1985, hvor fleste sommerhuse opføres. I perioden 1986-2022 opføres der et mindre antal sommerhuse.

Bygningernes fodaftryk og arkitekturen opleves varierende, da bygningerne repræsenterer forskellige tidsperioder og stilarter, men der er også en række gennemgående karaktertræk ved bygningerne i delområdet.

Bygningerne er overvejende opført i træ malet i sorte, grålige eller afdæmpede jordfarver. Bygningerne har typisk sadeltag med en taghældning mellem 20-30°, med undtagelse af nogen få med fladt tag. Mange af bygningerne har hvide vinduer, døre og sternbrædder, som bliver meget tydelige i det åbne klitlandskab.

Tagene er primært udført i tagsten, plader eller pap i en sort farve, hvor undtagelsen er et mindre antal tage i en rød farve. I den vestlige del er et større antal udført med grønne tage som indpasser sig fint i det åbne klitlandskab.

KONKLUSION

Bebyggelsen indenfor delområdet bør indpasse sig i landskabet og naturen det er placeret i.

ANBEFALINGER

Nye bygninger, til- og ombygninger skal udføres i træ, med ubehandlet eller malet facade. Farverne de kan males i er sorte og grå nuancer, grøn umbra eller en farve i den klassiske jordfarveskala (okker, terra di siena, umbra, engelskrødt, dodenkop og kold grå), evt. blandet med hvid.

Bygninger opføres med sadeltag med hældning 15-30° udført som grønne tage, tagsten, plader eller pap i en grå (50%) til sort farve.

I det åbne klitlandskab mod vest må sternbrædder ikke males i en hvid eller lys farve, da dette bliver meget tydelige i det åbne landskab. Vinduer og døre kan males i farven hvid, men det anbefales at bruge de førnævnte farver. Det østlige område er på nuværende tidspunkt ikke så følsomt, da den høje beplantning gør at man ikke har de lange kig ud over bebyggelsen. Men hvis den høje beplantning i skel med tiden udfases, bør det samme gælde her.

MINDRE BYGNINGER & INVENTAR I TERRÆN

Carporte, garager, annekser og skure i terræn ligger ved de ældre bygninger typisk adskilt fra bygningen og det styrker oplevelsen af bygningerne som fritliggende elementer i landskabet. Ved de nyere bygninger er småbygningerne mange steder bygget sammen med sommerhusene og det skaber et mere 'kompakt' og 'tungt' udtryk. Hegn og lævægge er oftest en del af de bygningsnære arealer, og typisk bygges sammen med bygningen.

Indenfor delområdet, er der meget få hegn, mure og inventar i terræn udenfor de bygningsnære arealer og det medvirker i høj grad til, at bebyggelsen fint indpasser sig i landskabet. Ved enkelte bygninger er udført jordvolde eller nedsvinningsmiler langs vejene. På Borgvej er der opstillet vejchikaner af hvidmalet betonringe med beplantning i. Betonringene understøtter ikke sommerhusområdets udtryk, og vejchikanen bør udføres så den indpasser sig bedre i området.

KONKLUSION

Det er karaktergivende for området, at bygningerne er fritliggende volumener i landskabet. Mindre bygninger er adskilt fra bygningerne, men ligger i nærhed af disse. Dette er i kontrast til der hvor småbygninger er bygget sammen med sommerhuse og fremstår som store volumener i det åbne landskab. Inventar i terræn opleves som ikke dominerende.

ANBEFALINGER

Carporte, garager, annekser og skure i terræn opføres adskilt fra hovedbygningen, men i rimelig nærhed til denne. Der bør defineres en bygningsnær zone, indenfor en bestemt afstand fra sokkel, hvor der beskrives hvad der må etableres af inventar. Beskrivelsen bør også indeholde en holdning til materialevalg og farvevalg som følger arkitekturen. Belysning bør kun monteres på facader ved indgange. Lyskilden må ikke være blændende og skal være afskærmet, så udstrålingsvinkelen vender ned mod jorden. Belysning i terræn og langs indkørsler bør ikke tillades. Jordvolde som afskærmning bør ikke tillades. Nedsvinningsmiler skal udføres så de får et organisk udtryk og ikke ligger parallel med vej eller skel. Milerne skal tilplantes med strandhjelme og evt. med små og spredte grupper af hjemmehørende dværgbuske som krybende pil og klitrose.

I det åbne klitlandskab mod vest må sternbrædder ikke males i en hvid eller lys farve, da dette bliver meget tydelige i det åbne landskab. Vinduer og døre kan males i farven hvid, men det anbefales at bruge de førnævnte farver.

I det østlige område er de hvide sternbrædder på nuværende tidspunkt ikke så følsomt, da den høje beplantning gør at man ikke har de lange kig ud over bebyggelsen.

DELOMRÅDE VI / Karakter

Som delområde II i Saltum Strand Syd

TERRÆN

Terrænet indenfor delområde VI er kuperet, og større klitter og lavninger præger området. Bebyggelsen ligger bagved den yderste klitrække. Mod øst ved overgangen til delområde IV og V ligger Lien, som er en markant og langstrakt skråning der følger kysten parallelt. Lien er på sit højeste ca. 30m over havet og en markant kontrast til det kuperede forland med klitter.

Delområde VI er meget synlig fra den højereliggende bebyggelse på Lien og tilstødende delområder. Mange af bygningerne 'putter sig' i terrænet, gulvkoter varierer og følger terrænet. Men det varierer meget hvor godt indpasset bygningerne er i terrænet. Der er både eksempler på gamle og nye bygninger der ligger højt placeret i det kuperede terræn, hvor forskellen er at de nye bygninger har et væsentlig større fodaftryk. Flere af de større bygningsvolumener ligger mindre veltilpasset i terrænet, da det er sværere at få indpasset et større bygningsaftryk i det kuperede terræn. Tilpasningen af et stort bygningsvolumen vil ikke opleves så naturligt som hvis en mindre bygning skal placeres i et småkuperet terræn. Indenfor området er der eksempler på, at enkelte bygninger ligger meget højt i terrænet og bygningerne opleves derfor som meget fremtrædende i landskabet.

KONKLUSION

Terrænets kuperede udtryk er karakteristisk for oplevelsen af delområdet og bør bevares. Større bakker og lavninger bør fremhæves lokalt i landskabet. Flere af bygningerne er mindre veltilpasset det eksisterende terræn og enkelte steder ligger bygningerne højt i landskabet.

ANBEFALINGER

Bygninger placeres lavt i det småkuperede terræn så de naturligt tilpasser sig landskabet. Gulvkoterne bør variere i forhold til det lokale terræn. Særligt i forbindelse med opførelse af bygninger over 140m², bør der være stor opmærksomhed omkring placeringen i terræn af hensyn til indpasningen til de lokale terræforhold. Der bør etableres en byggelinje på oversiden af Lien, der sikrer at bygninger ikke opføres tæt på skråningen og derved slører Liens markante træk.

BEPLANTNING

Beplantningen indenfor delområdet domineres af klitbeplantning, herunder strandhjelme og stedvise grupper af lavere buske som rynket rose, havtorn og mose-porse. Indenfor delområdet når beplantningen ikke nogen nævneværdig højde og delområdet præges i høj grad af klitterne og oplevelsen af det store himmelrum. Omkring bygningerne er der kun i en lille grad etableret beplantning, som primært består af grupper af rynket rose.

KONKLUSION

Klitlandskabets beplantningskarakter er værdifuld for oplevelsen og karakteren af området.

ANBEFALINGER

Klitlandskabets beplantning bør bevares i så høj udstrækning som muligt. Der bør defineres en bygningsnær zone, indenfor en bestemt afstand fra sokkel, hvor der beskrives hvad og hvordan der må plantes af lægivende lave buske. Buskene skal være hjemmehørende og stedsspecifikke, så de kan være med til at understøtte den lokale biodiversitet. Det kan fx være havtorn, klitrose og mose-porse.

Græs-tørvetag anbefales generelt, da det indpasser sig meget fint i klitlandskabet.

Foto denne side tv: Eksempel på bygning der ligger højt i landskabet og er mindre veltilpasset det eksisterende terræn.

Foto denne side th: Eksempel på nyere sommerhus der er placeret højt i terræn og hvor der er udført adgangsveje i græsarmerings betonen til huset. Tilpasningen af et stort bygningsvolumen vil ikke opleves så naturligt som hvis en mindre bygning skal placeres i et småkuperet terræn.

Foto modsatte side: Bebyggelse ved foden af Lien. I det åbne klitlandskabet er farveforskellen på sedum og græs-tørvetage tydelig. Tørvetage antager klittens grå-grønne farveskala, hvorimod sedum har en gullige-rødlige farveskala.

DELOMRÅDE VI / Anbefalinger

MATRIKELSTRUKTUR

Matrikelstrukturen inden for delområdet VI er varieret i både størrelse og struktur. Både strukturen og vejforløbet er varieret og afspejles af det kuperede terræn.

Den yderste række matrikler mod vest er alle aflange og spænder hele veje ned til stranden. Her er den største andel af grundene over 5000 m², og en mindre andel mellem 2500-5000 m². De øvrige matrikler på delområdet er fordelt på to størrelser 1250-2500 m² og 2500-5000 m², med undtagelse af fire store ubebygget grunde på over 5000 m².

KONKLUSION

De større matrikler er med til at give luft imellem bebyggelsen og derved fastholde oplevelsen af at sommerhusene er placeret i det åbne klitlandskab.

ANBEFALINGER

Udstykning af eksisterende grunde over 2500 m² bør ikke ske inden for delområdet.

Foto øverst denne side: Eksempel på gamle garager der er udført i insitu støbt beton og indbygget i klitterne.

Foto nederst denne side: Områdets åbne og tilfældige bebyggelsesstruktur skaber oplevelsen af at bevæge sig igennem et landskab fremfor et bebygget område.

BEBYGGELSESSTRUKTUR

Den største andel af bygninger inden for delområdet har et areal på 70-140 m². Et mindre antal bygninger har et areal på 140-200 m² og der er en enkelt større bygning med et areal på 200 m². Matrikelstrukturen påvirker naturligt bebyggelsesstrukturen. Bebyggelsesstrukturen er åben og opleves generelt som fint tilpasset terrænets og den åben klitbeplantnings præmisser. Terrænet i delområdet varierer meget, hvilket afspejler sig i bygningernes orientering som derfor også er varierende. Her ligger bygningsvolumenerne og vrider sig i forhold til terrænets form. På Lien, er de fleste bygninger mindre end 140m², men også her er der enkelte undtagelser. Bygningerne på Lien har facader som orienterer sig ud mod havet, men bygningerne bygget på skråningen har generelt en mere rektangulær form som følger skråningen. Derfor følger flere af bygningernes tagryg skråningens retning og indpasser sig i det stejle terræn.

KONKLUSION

For at styrke landskabets karaktergivende elementer og Lien, skal bebyggelsesstrukturen indpasse sig i det landskab, som de er opført i. Områdets åbne og tilfældige bebyggelsesstruktur skaber oplevelsen af at bevæge sig igennem et landskab fremfor et bebygget område. Karakteren bør der værnes om. Delområdet er meget åbent og kan overskues fra de højere liggende områder, hvilket gør landskabet meget følsomt overfor hvordan bebyggelsen placeres i terrænet.

ANBEFALINGER

Bygninger placeres lavt i det kuperede terræn så de naturligt tilpasser sig landskabet. Gulvkoterne bør variere i forhold til det lokale terræn. Særligt i forbindelse med opførelse af bygninger over 140m², bør der være stor opmærksomhed omkring placeringen i terræn af hensyn til indpasningen til de lokale terrænforhold. I det kuperede klitområde kan bygningerne variere i orientering, så de naturligt indpasser sig i terrænet. Bygninger på Lien bør have et rektangulært bygningsaftryk og have en tagryg der følger skråningens retning. Bygninger opført på oversiden af Lien bør være trukket tilbage fra skråningstoppen, og orientere sig mod vest. Tagryggen bør ligge vinkelret på kystens retning. Det vil være naturligt at overveje om bebyggelsesprocenten kan begrænses med henblik på, at styrke oplevelsen af de store matrikler og landskabet imellem bygningsvolumenerne.

ARKITEKTUR

Delområdet er udviklet over tre perioder. Den yderste række huse mod vest er for størstedelens vedkommende opført før 1950. Fra 1950-1985 blev den nordlige del af området udbygget og fra 1986-2010 skete udviklingen primært i den sydlige del. Fra 2011-2022 blev et mindre antal sommerhuse opført.

Bygningernes fodaftryk samt det arkitektoniske udtryk opleves varierende, da bygningerne repræsenterer forskellige tidsperioder og stilarter, men der er også en række gennemgående karaktertræk ved bygningerne i delområdet.

Bygningerne er overvejende opført i træ malet i sorte, grålige, grøn umbra og afdæmpede jordfarver eller som flere nyere huse med en ubehandlet træfacade. Nogen få huse afviger og er malet i bl.a. røde og blå farver. En mindre del af bygningerne har hvide vinduer, døre og sternbrædder, som bliver meget tydelige i det åbne klitlandskab.

Bygningerne har typisk sadeltag med en taghældning mellem 20-30°. Tagene er primært udført som grønne tage eller i tagsten, plader eller pap i en sort farve. Undtagelsen er et mindre antal tage i en rød farve, som bliver meget synligt i det åbne landskab. Derudover er der et antal stråtekte tage, som sammen med de grønne tage indpasser sig meget fint i det åbne klitlandskab, hvilket her er meget tydeligt pga. de gode oversigtsforhold. Her bliver det samtidigt tydeligt at der er markant farveforskel på sedum og græstørvetage. Tørvetage antager klittens grå-grønne farveskala, hvorimod sedum har en gul-rødlig farveskala, der adskiller sig fra klitlandskabets farver.

KONKLUSION

Bebyggelsen indenfor delområdet bør indpasse sig i landskabet og naturen det er placeret i. Da delområdet er meget åbent og kan overskues fra de højere liggende områder, er bygningsarkitekturen meget synlig.

ANBEFALINGER

Nye bygninger, til- og ombygninger skal udføres i træ, med ubehandlet eller malet facade. Farverne de kan males i er sorte og grå nuancer, grøn umbra eller en farve i den klassiske jordfarveskala (okker, terra di siena, umbra, engelskrødt, dodenkop og kold grå), evt. blandet med hvid. I det åbne klitlandskab må sternbrædder ikke males i en hvid eller lys farve, da dette bliver meget tydelige i det åbne landskab. Vinduer og døre kan males i farven hvid, men det anbefales at bruge de førnævnte farver. Bygninger opføres med sadeltag med hældning 15-30° udført som grønne tage, tagsten, plader eller pap i en grå (50%) til sort farve.

Der bør være opmærksomhed på farveforskellen mellem sedum og tørvetag. Tørvetaget anbefales her, da det indpasser sig meget fint i de åbne klitter. Det bør defineres at der ikke må monteres solceller, da de vil være meget synlige i delområdet.

MINDRE BYGNINGER & INVENTAR I TERRÆN

Carporte, garager, annekser og skure i terræn ligger ved de ældre bygninger typisk adskilt fra bygningen og det styrker oplevelsen af bygningerne som fritliggende elementer i landskabet. Ved de nyere bygninger er småbygningerne flere steder bygget sammen med sommerhusene og det skaber et mere 'kompakt' og 'tungt' udtryk. Hegn og læ vægge er oftest en del af de bygningsnære arealer, og typisk bygges sammen med bygningen. Generelt er der indenfor delområdet få hegn, mure og inventar i terræn udenfor de bygningsnære arealer og det medvirker i høj grad til, at bebyggelsen fint indpasser sig i landskabet. Der er flere eksempler på støttemure i delområdet, men det anbefales generelt at terrænforskelle optages i terræn. Dette er der flere fine eksempler på. Hvis det er nødvendigt at bruge støttemure, skal de udføres i in-situ støbt beton, da det indpasser sig materiale- og farvemæssigt godt ved Vesterhavet og i klitterne. Der er fine eksempler på gamle garager, der er udført i insitu støbt beton og indbygget i klitterne. Enkelte steder er der brugt gabion støttemure, men her virker det rustrøde rionet og markstenene, som meget fremmede i klitlandskabet. Nogen af de nyere sommerhuse er placeret højt i terræn og der er udført adgangsveje i græsarmerings betonsten til husene, så man kan køre derop. Få steder er der udlagt store flader af granitskræver til parkeringspladser ved sommerhusene.

KONKLUSION

Det er karaktergivende for området, at bygningerne er fritliggende volumener i landskabet. Mindre bygninger er adskilt fra bygningerne, men ligger i nærhed af disse. Dette er i kontrast til der hvor småbygninger er bygget sammen med sommerhuse og fremstår som store volumener i det åbne landskab. Inventar i terræn opleves generelt som ikke dominerende.

ANBEFALINGER

Carporte, garager, annekser og skure i terræn opføres adskilt fra hovedbygningen, men i rimelig nærhed til denne. Der bør defineres en bygningsnær zone, hvor der beskrives hvad der må etableres af inventar. Beskrivelsen bør også indeholde en holdning til materialevalg og farvevalg som følger arkitekturen. Det skal defineres at der ikke må udføres køreveje i fast belægning eller køreveje til bygninger, der er højt placeret i terræn. Alt parkering bør forgå i samme niveau som lokalvejene i området og adgang til højt placeret huse forgå til fods. Belægninger på p-arealer og adgangsveje bør minimeres til et minimum og bør udføres i sand, leret vejgrus eller lignende, så det har et materiale udtryk, der harmonerer med landskabet. Højdeforskelle bør optages med skråningsanlæg udført i terræn, tilplantet med græs/hjelme. Evt. støttemure bør udføres i ufarvet in-situ støbt beton. Jordvolde som afskærmning bør ikke tillades. Belysning bør kun monteres på facader ved indgange. Lyskilden må ikke være blændende og skal være afskærmet, så udstrålingsvinkelen vender ned mod jorden. Belysning i terræn og indkørsler bør ikke tillades.

Delområdet er meget åbent og kan overskues fra de højere liggende områder, hvilket gør landskabet meget følsomt overfor arkitekturen og hvordan bebyggelsen placeres i terrænet.

Enkelte steder er der brugt gabion støttemure til at optage terrænforskelle og udlagt store flader af mørke granitskræver til parkeringspladser. Materialerne virker begge fremmede i klitlandskabet. Højdeforskelle bør optages med skråningsanlæg udført i terræn, som det på fotoet kan ses gjort ved naboejendommen. Belægninger på p-arealer og adgangsveje bør minimeres til et minimum og bør udføres i sand, leret vejgrus eller lignende, så det har et materiale udtryk, der harmonerer med landskabet.